

Sentencja

1. Wyrok Sądu Unii Europejskiej *Deutsche Bahn i in./Komisja (T-289/11, T-290/11 i T-521/11, EU:T:2013:404)* zostaje uchylony w części, w której oddalono w nim skargi dotyczące drugiej i trzeciej decyzji w sprawie kontroli C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r.
2. Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej C(2011) 2365 z dnia 30 marca 2011 r. i C(2011) 5230 z dnia 14 lipca 2011 r.
3. W pozostałym zakresie odwołanie zostaje oddalone.
4. *Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH i DB Schenker Rail Deutschland AG* pokrywają, poza połowę własnych kosztów związanych z niniejszym odwołaniem, również połowę kosztów poniesionych przez Komisję Europejską w związku z niniejszym postępowaniem.
5. Komisja Europejska pokrywa, poza połowę własnych kosztów związanych z niniejszym odwołaniem, połowę poniesionych w związku z tym postępowaniem kosztów *Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH i DB Schenker Rail Deutschland AG*.
6. *Deutsche Bahn AG, DB Mobility Logistics AG, DB Energie GmbH, DB Netz AG, Deutsche Umschlaggesellschaft Schiene-Straße (DUSS) mbH, DB Schenker Rail GmbH i DB Schenker Rail Deutschland AG* pokrywają koszty w sprawie T-289/11.
7. Komisja Europejska pokrywa koszty w sprawach T-290/11 i T-521/11.
8. Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty.
9. Urząd Nadzoru EFTA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 24 z 25.1.2014.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 18 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Pesti Központi Kerületi Bíróság – Węgry) – Martin Meat kft/Géza Simonfay, Ulrich Salburg

(Sprawa C-586/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Swoboda świadczenia usług — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuł 1 ust. 3 lit. a) i c) — Delegowanie pracowników — Wynajem pracowników — Akt o przystąpieniu z 2003 r. — Rozdział 1 ust. 2 i 13 załącznika X — Przepisy przejściowe — Dostęp obywateli węgierskich do rynku pracy państw będących już członkami Unii Europejskiej w dniu przystąpienia Republiki Węgierskiej do Unii — Wymóg pozwolenia na pracę w przypadku wynajmu pracowników — Sektory niewrażliwe)

(2015/C 279/08)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Martin Meat kft

Strona pozwana: Géza Simonfay, Ulrich Salburg

Sentencja

- 1) Wykładni rozdziału 1 ust. 2 i 13 załącznika X do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy dokonywać w ten sposób, że Republika Austrii mogła ograniczyć wynajem siły roboczej na swoim terytorium, zgodnie z rozdziałem 1 ust. 2 do tego załącznika, nawet jeśli ten wynajem nie dotyczył sektora wrażliwego w rozumieniu rozdziału 1 ust. 13 wspomnianego załącznika.
- 2) W celu ustalenia, czy taki stosunek umowny jak rozpatrywany w postępowaniu głównym powinien zostać zakwalifikowany jako wynajem siły roboczej w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. c) dyrektywy 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług należy uwzględnić wszystkie okoliczności wskazujące na to, że przemieszczenie pracownika do przyjmującego państwa członkowskiego stanowi sam przedmiot świadczenia usług, którego dotyczy stosunek umowny albo go nie stanowi. Na to, że takie przemieszczenie pracownika nie stanowi samego przedmiotu świadczenia usług wskazują zasadniczo okoliczności, że usługodawca ponosi konsekwencje świadczenia usług niezgodnego z postanowieniami umowy oraz że ten usługodawca może swobodnie określić liczbę pracowników, którą uzna za odpowiednią do wysłania do przyjmującego państwa członkowskiego. Natomiast okoliczność, że przedsiębiorstwo, na rzecz którego usługi są świadczone, kontroluje zgodność wykonania świadczenia ze wspomnianą umową lub że może udzielać ogólnych porad pracownikom zatrudnionym przez usługodawcę jako taka nie pozwala na stwierdzenie, że mamy do czynienia z wynajmem siły roboczej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 16 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato – Włochy) – Presidenza del Consiglio dei Ministri i in./Rina Services SpA, Rina SpA, SOA Rina Organismo di Attestazione SpA

(Sprawa C-593/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 49 TFUE, 51 TFUE i 56 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Udział w wykonywaniu władzy publicznej — Dyrektywa 2006/123/WE — Artykuł 14 — Instytucje odpowiedzialne za kontrolę i certyfikację przestrzegania ustawowo wymaganych warunków przez przedsiębiorstwa wykonujące publiczne roboty budowlane — Przepisy krajowe nakładające na te instytucje obowiązek posiadania we Włoszech siedziby statutowej)

(2015/C 279/09)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Consiglio di Stato, Consiglio Superiore dei Lavori Pubblici, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture, Conferenza Unificata Stato Regioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero per le Politiche europee, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero per i beni e le attività culturali, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero degli Affari esteri